

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/225/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205832
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:8614205832.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudcom Mgr. Milošom Gregušom v právnom spore žalobcu: Q. JUDr. Marekom Bujdošom, advokátom, Hlinky 262/6, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava o náhradu škody takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 289,89 EUR s 5,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 6.6.2014 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

III. **P r i z n á v a** žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 60,56 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 3.11.2014 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi škodu vo výške 361,10 EUR s príslušenstvom, ako aj nahradiť vzniknuté trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ Košice pod ČVS: PPZ-78/BPK-V-2012 zo dňa 29.6.2012 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre pokračovací prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona.

3. Úrad Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod sp. zn. VII Gv 95/12-18 podal na Špecializovaný trestný súd v Pezinku obžalobu na žalobcu. Následne Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica uznesením sp. zn. BB-4T/53/2012 zo dňa 16.4.2013 trestné stíhanie voči žalobcovi zastavil, pretože skutok nie je trestným činom a nebol ani dôvod na postúpenie veci.

4. Počas trestného konania si žalobca zvolil ako advokáta JUDr. Mareka Bujdoša. Zároveň si vo veci zvolil aj advokáta JUDr. Igora Šafranka. Po skončení trestného konania JUDr. Bujdoš vyčíslil žalobcovi trovy konania v trestnej veci faktúrou č. 42/2013 zo dňa 20.5.2013 na sumu 361,10 EUR. Žalobca trovy uhradil dňa 5.6.2013.

5. Žalobca si žiadosťou zo dňa 28.11.2013 uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci voči Ministerstvu spravodlivosti SR, a to vo výške 361,10 EUR. Ministerstvo spravodlivosti

SR listom zo dňa 18.12.2013 oznámilo, že predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody odstúpilo na Generálnu prokuratúru SR. Generálna prokuratúra žalobcu neodškodnila.

6. Žalobca si žalobou uplatňuje len nárok na náhradu za tie úkony, ktoré vykonával JUDr. Bujdoš. Úkony, ktoré boli vykonávané JUDr. Šafrankom mu už boli priznané v rámci žaloby na náhradu škody rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 15C/75/2014-140 zo dňa 24.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.4.2016.

7. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť s tým, že žalobcovi nespôsobili žiadnu škodu, navyš, Generálna prokuratúra SR nie je oprávnená vo veci konať za štát, pretože nie sú splnené základné hmotnoprávne predpoklady na postup podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z.. Ďalej poukázali na to, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo účinné a vykonateľné už jeho vydaním, bez ohľadu na to, kedy a či ho prokurátor obdržal, preto prokurátor nielenže sa na jeho vydaní nepodieľal, ale jeho účinkom nemohol v tomto štádiu zabrániť a už vôbec nie škodu spôsobiť. Uviedli, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. K samotnej uplatňovanej škode poznamenali, že táto musí byť nielen zaplatená, t.j. musí dôjsť k zmenšeniu majetku, ale trovy musia byť aj účelne vynaložené.

8. Žalobca ako listinné dôkazy do spisu predložil uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4T/53/2012 zo dňa 16.4.2013, ktorým bolo trestné stíhanie žalobcu zastavené, pretože skutok nebol trestným činom a nebol ani dôvod na postúpenie veci. Ďalej predložil žiadosť zo dňa 28.11.2013 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vzniknutej z dôvodu vyplatenia advokátskych trov JUDr. Bujdošovi vo výške 361,10 EUR. Žiadosť bola adresovaná Ministerstvu spravodlivosti SR. K tomu doložil aj postúpenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 18.12.2013, ktorým Ministerstvo spravodlivosti SR postúpilo žiadosť Generálnej prokuratúry SR. Priložená bola aj faktúra č. XX/XXXX, ktorou si JUDr. Marek Bujdoš, advokát vyúčtoval voči žalobcovi trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 361,10 EUR so splatnosťou 30.5.2013. Súčasťou faktúry bolo aj vyúčtovanie právnych služieb, a to príprava a prevzatie, vrátane porady s klientom, za čo si účtoval 63,58 EUR, sťažnosť voči uzneseniu zo dňa 11.7.2012, za čo si účtoval 63,58 EUR, účasť na výsluchu žalobcu zo dňa 8.8.2012, za čo si účtoval 63,58 EUR a účasť na výsluchu pani Hanákovvej a ďalších zo dňa 22.8.2012, za čo si účtoval 63,58 EUR. K tomu si vyúčtoval režíjny paušál za 4 úkony právnej pomoci, každý vo výške 7,63 EUR, spolu vo výške 30,52 EUR. Taktiež si vyúčtoval náhradu za premeškaný čas na cestách medzi Stropkovom a Košicami zo dňa 8.8.2012 za 6 polhodín v celkovej výške 76,26 EUR. Doložil aj výpis z účtu advokáta, ktorým preukázal, že sumu 361,10 EUR žalobca na účet advokáta uhradil dňa 5.6.2013.

9. Do spisu bolo predložené aj uznesenie Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ Košice ČVS: PPZ-78/BPK-V-2012 zo dňa 29.6.2012, ktorým bolo vznesené obvinenie žalobcovi. Pripojená bola aj sťažnosť proti uvedenému uzneseniu, ktorú za žalobcu podal právny zástupca JUDr. Bujdoš dňa 11.7.2012. Predložené bolo uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII Gv 95/12-18 zo dňa 28.8.2012, ktorým bola sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná. Predložil aj obžalobu voči žalobcovi, ktorú podala prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR na Špecializovaný trestný súd v Pezinku pod sp. zn. VII/1 Gv 95/12-14 dňa 14.12.2012. K tomu bola pripojená výzva adresovaná žalobcovi a jeho právnym zástupcom zo dňa 7.1.2013 na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov.

10. Do spisu bolo predložené aj vyrozumienie Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ Košice zo dňa 12.7.2012 o výsluchu obvineného Q. o 8.30 hod.. Výzva bola adresovaná JUDr. Bujdošovi. K tomu bola pripojená zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 8.8.2012 z vyšetrovacieho spisu PPZ-78/BPK-V-2012, pričom zo zápisnice je zrejmé, že výsluchu sa zúčastnil aj právny zástupca obvineného JUDr. Bujdoš. Ďalej bolo predložené vyrozumienie Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ Košice zo dňa 13.8.2012 o úkonoch - vypočutí svedkov dňa 22.8.2012. K tomu bola pripojená zápisnica o výsluchu svedka Q.. Zo zápisnice je zrejmé, že výsluchu sa zúčastnil obhajca JUDr. Marek Bujdoš. Taktiež bola predložená zápisnica o výsluchu svedka Q. Tohto výsluchu sa zúčastnil aj JUDr. Bujdoš. Predložená bola aj zápisnica o výsluchu svedka Q.. Výsluchu sa zúčastnil aj JUDr. Bujdoš, ktorý však počas výsluchu odišiel. Predložená bola aj zápisnica o výsluchu svedka U.. Zo zápisnice je zrejmé, že právny zástupca

JUDr. Bujdoš sa výsluchu nezúčastnil. Predložená bola aj zápisnica o výsluchu svedkov H., pričom všetkých výsluchov sa zúčastnil aj obhajca žalobcu JUDr. Marek Bujdoš.

11. Do spisu bol predložený aj rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 15C/75/2014-140 zo dňa 24.2.2016, ktorým bola Slovenská republika, v zastúpení Generálnou prokuratúrou SR zaviazaná nahradiť Q., zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom škodu vo výške 775,96 EUR s príslušenstvom za obhajobu v trestnej veci žalobcu z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nezákonným rozhodnutím, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.4.2016.

12. Podľa § 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení do 31.12.2012, t.j. platného v čase vznesenia obvinenia voči žalobcovi, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

13. Podľa § 2 citovaného zákona na účely tohto zákona

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

14. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

15. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

16. Podľa § 4 ods. 1 písm. a), b), f) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

17. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

18. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

19. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

20. Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona, ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

23. Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

24. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

25. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

26. Podľa § 18 ods. 3 citovaného zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

27. Podľa § 4 ods. 1 písm. a), b), f) citovaného zákona účinného od 1.1.2013, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

28. Vyššie citované ustanovenia § 4 ods. 1 bolo od 1.1.2013 novelizované bez toho, aby boli dané prechodné ustanovenia k tejto novele. Preto súd aplikoval znenie právneho predpisu v čase rozhodovania, t.j. podľa znenia účinného po 1.1.2013.

29. Vzhľadom k tomu, že Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR uznesením č.k. VII/1 Gv 95/12-8 zo dňa 28.8.2012 zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia a vo veci podal obžalobu voči žalobcovi, súd ustálil, že v takom prípade koná v mene štátu vo veci náhrady škody Generálna prokuratúra SR.

30. Ako to vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, štát zodpovedá za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným, odsudzujúcim rozhodnutím súdu. Právoplatná judikatúra súdov sa ustálila na názore, že ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, resp. uznesením o začatí trestného stíhania. Podstata nároku na

náhradu škody sa neviaže na správnosť alebo nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. V zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, teda štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, za ktoré sa v prípade nezákonného trestného stíhania, ktoré sa skončilo zastavením trestného stíhania považuje aj uznesenie o začatí trestného stíhania. Uvedený zákon však stanovuje pre priznanie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím aj určité podmienky, ktoré musia byť pre priznanie práva na náhradu škody splnené. Jednou z nich je skutočnosť, že poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov, pričom splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje len v prípade, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

31. Súd sa nestotožnil s právnou argumentáciou žalovaného, že štát nezodpovedá za škodu, ak uznesenie o začatí trestného stíhania bolo vydané v zmysle platného trestného zákona a na základe vtedy zistených skutočností, ktoré až neskôr v rámci dokazovania pred súdom boli vyvrátené. Ako už bolo uvedené vyššie, súd považuje za podstatný samotný výsledok trestného stíhania a nie postup orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania. Súd pritom nespochybňuje činnosť orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, avšak to, či vyšetrovateľ postupoval v zmysle platného trestného zákona a trestného poriadku môže mať vplyv len v rámci prípadnej regresnej náhrady štátu voči nemu.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ Košice ČVS: PPZ-78/BPK-V-2012 zo dňa 29.6.2012 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za pokračovací prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, čiastočne dokonaný a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, čiastočne dokonaného a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zastúpení JUDr. Mareka Bujdoša, advokáta dňa 11.7.2012 sťažnosť, ktorú Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod č. VII/1 Gv 95/12-8 zo dňa 28.8.2012 zamietol pre nedôvodnosť. Následne dňa 14.12.2012 podal proti žalobcovi obžalobu na Špecializovaný trestný súd. Špecializovaný trestný súd uznesením č.k. BB-4T/53/2012 zo dňa 16.4.2013 trestné stíhanie voči žalobcovi zastavil, pretože skutok nebol trestným činom a nebol ani dôvod na postúpenie veci.

33. Právny zástupca žalobcu podal dňa 28.11.2013 na Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Škodu vyčíslil na 361,10 EUR, pričom išlo o trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci za rok 2012. Za každý úkon si účtoval odmenu vo výške 63,58 EUR + 4 x režijný paušál 7,63 EUR a vyúčtoval si aj nárok na náhradu za stratu času, keďže výsluchu dňa 8.8.2012 v Košiciach sa zúčastnil zo Stropkova. Advokátske trovy žalobcovi vyúčtoval faktúrou č. XX/XXXX na sumu 361,10 EUR so splatnosťou 30.5.2013. Výpisom z účtu preukázal, že žalobca mu advokátske trovy uhradil dňa 5.6.2013. Ministerstvo spravodlivosti SR nesúhlasilo s tým, že oni zodpovedajú za vzniknutú škodu, žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 18.12.2013 postúpili Generálnej prokuratúre SR. Generálna prokuratúra však žalobcu neodškodnila.

34. Keďže Špecializovaný trestný súd trestné stíhanie voči žalobcovi zastavil, a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nebol ani dôvod na postúpenie veci, vznikol žalobcovi nárok na náhradu škody voči štátu. Na podporu súd uvádza aj uznesenie Najvyššieho súdu SR 4 M Cdo 15/2009, kde bolo konštatované, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Najvyšší súd aj vo svojom rozsudku č. k. 1 Cdo 53/93 uviedol, že systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospel k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu

škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody voči štátu pre nezákonné rozhodnutie.

35. Súd preskúmal uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody z dôvodu vyplatenia vyúčtovanej odmeny jeho advokátovi JUDr. Bujdošovi. JUDr. Bujdoš si vyúčtoval trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci, a to za prevzatie a prípravu vecí, vrátane porady s klientom, za podanie sťažnosti voči uzneseniu zo dňa 11.7.2012, za účasť na výsluchu dňa 8.8.2012 a za účasť na výsluchu dňa 22.8.2012. Za každý úkon si vyúčtoval odmenu vo výške 63,58 EUR, k tomu 4 x režijný paušál 7,63 EUR. Ďalej si vyúčtoval aj náhradu za premeškaný čas, keďže výsluchu dňa 8.8.2012, ktorý sa konal v Košiciach sa zúčastnil zo Stropkova. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že právny zástupca žalobcu sa výsluchov 8.8. a 22.8.2012 riadne zúčastnil, sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia dňa 11.7.2012 napísal. Súd zároveň zistil, že právny zástupca žalobcu si odmenu vypočítal v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z..

36. Súd však priznal žalobcovi len náhradu za 3 úkony právnej pomoci, a to za napísanie sťažnosti, za účasť na výsluchu dňa 8.8.2012 a za účasť na výsluchu dňa 22.8.2012, spolu vo výške 190,74 EUR (3 x 63,58 EUR), k tomu 3 x režijný paušál 7,63 EUR a priznal mu aj náhradu za stratu času za 6 polhodín v celkovej výške 76,26 EUR (6 polhodín x 12,71 EUR). Celkovo súd priznal žalobcovi náhradu škody vo výške 289,89 EUR. Žalobcovi preukázateľne táto škoda vznikla. Advokát ho riadne zastupoval v trestnom konaní, ktoré bolo zastavené, lebo skutok nebol trestným činom a nebol ani dôvod na postúpenie vecí, žalobca mu za vykonané úkony právnej pomoci v tomto trestnom konaní riadne zaplatil.

37. Súd nepriznal žalobcovi náhradu škody za vyplatenie úkonu - príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom vo výške 63,58 EUR + režijný paušál 7,63 EUR z dôvodu, že za rovnaký úkon už bola žalobcovi priznaná náhrada škody, a to rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 15C/75/2014-140 zo dňa 24.2.2016. V rámci trestného konania bol žalobca zastúpený dvoma advokátmi - JUDr. Bujdošom a JUDr. Šafrankom. Žalobca si voči štátu uplatnil nárok na náhradu škody aj za vyplatené trovy obhajoby v trestnom konaní za JUDr. Šafranka, pričom aj on si uplatnil nárok na odmenu za prevzatie a prípravu vecí, vrátane prvej porady s klientom. Žalobca JUDr. Šafrankovi túto odmenu uhradil a Okresný súd Košice II uvedeným rozsudkom priznal žalobcovi náhradu škody za túto odmenu.

38. Je vecou žalobcu, koľko obhajcov si zvolil v trestnom konaní. V rámci náhrady škody má však nárok len na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov a odmeny za zastupovanie. Duplicitné účtovanie odmeny za zastupovanie súd nepovažuje za účelne vynaložené náklady, preto uplatnený nárok na náhradu škody za vyplatenie advokátskej odmeny JUDr. Bujdošovi za úkon - príprava a prevzatie, vrátane porady s klientom žalobcovi nepriznal. V tejto časti súd žalobu zamietol.

39. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Generálna prokuratúra SR uviedla, že žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody prevzali dňa 5.12.2013. Na uspokojenie nároku žalobcu mali v zmysle § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. šesť mesiacov. Zákonná lehota uplynula dňom 5.6.2014. Pretože nárok žalobcu na náhradu škody neuspokojili, nasledujúcim dňom sa dostali do omeškania. Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi spolu s priznanou istinou aj zákonný 5,5 %-ný ročný úrok z omeškania od 6.6.2014 do zaplatenia.

43. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Žalobca si pôvodne uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 361,10 EUR. Súd mu priznal 289,89 EUR, čo je jeho 80,28 %-ný úspech oproti 19,72 %-nému neúspechu. Odpočítaním neúspechu od úspechu vychádza, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 60,56 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Odvolať sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (ust. § 363 CSP).

Odvolať sa možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať sa proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 CSP).